וכולן · הפסולין: שקיבלו דדם · על מנת לאסול ל)[א]להקטיר חוץ לזמנו
או חוץ למקומו: אם יש דם הנפש · עוד בבהמה יחזור הכשר ויקבל
ויזרוק הכשר שלין מחצבתן של אלו פוסלתן בקבלה לפי שאין לאוין
לה ואין מחשבה פוסלת אלא במי שראוי לעבודה לכתיב המקריב
אותו לא יחשב (ויקרא ז) בראוי תורה אור

לעיל כו: להקרבה הכתוב מדבר: יחזיר
לכשר· דלא מיפסיל בהכי ובפרק ה)
[לעיל יד:] (דף יד:) שניגן לה למאן
דאמרי ליה הולכה שלא ברגל שמה
הולכה' למר דאמרי ליה ולאידך
דאמרי ליה: נתנו ו)· הפסול על גבי
יומא מח. לעיל טו. הכבש או שלא כנגד היסוד כו': יחזור
הכשר ויקבל· (ב)סבירא ז) לן דפסול
לעיל כו. עושה שריים (ג)שמעינן האי תנא
דשלא במקומו לאו במקומו דמי'
לפיכך לא עשאן שריים (ד)סבירא
ליה דשלא במקומו כמקומו דמי'
והוא לה זריקה גמורה באדם פסול
[יומא כו.] (ה)שמעינן דאין פסול עושה שריים:
גמ' ה"ג וכמיהו ושחט שחיטה
בזר כשרה מדלא כתיב ושחט
הכהן: וכי מאין נפש· לומר שצריכה
כהונה והלא לא נאמר בה כהן: במדבר
והקריבו הכהנים· ומדכתיב בקבלה
כהונה ובשחיטה לא כתיב לימד ויקרא
על השחיטה שכשרה בזר: מה
סמיכה בטהורים· כדמפרש לקמיה:
מדרבנן· שמא יגעו בכשר:
מאי שנא סמיכה· דבטהורים
מדאורייתא: דכתיב נפני ה':
ושחט

דמי ורמינהו (ו)**ומסמך...ושחט מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים? [לקמן נג:]
מדרבנן, מ"ש סמיכה דכתיב "לפני ה'" שחיטה, נמי הכתיב לפני ה'? (ב)יומא לא.
אפשר דעביד סכין ארוכה ושחיט, סמיכה נמי אפשר דמעייל ידיה וסמיך? [יומא לא.]
קסבר *ביאה במקצת שמה ביאה; רב חסדא מתני איפכא ומסמך...ושחט מה
שחיטה בטהורין אף סמיכה בטהורין מאי שנא שחיטה דכתיב "לפני ה'"
סמיכה

*ובולן שקיבלו את הדם חוץ לזמנו וחוץ
למקומו, אם יש דם הנפש יחזור הכשר ויקבל
*קבל הכשר ונתן לפסול יחזיר לכשר, קבל
בימינו ונתן לשמאלו יחזיר לימינו, קבל
בכלי קדש ונתן לכלי חול יחזיר לכלי קדש.
*הנשפך מן הכלי על הרצפה ואספו כשר.
*נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד, נתן
את הניתנין למטה למעלן ואת הניתנין למעלן
למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין
בחוץ בפנים ח)-אם יש דם הנפש יחזור הכשר
ויקבל: גמ' ט)"ששחטו"-דיעבד אין לכתחלה לא
ורמינהו "ושחט" שחיטה בזר כשרה
"שחשחיטה כשרה בזרים ובנשים ובעבדים
ובטמאים ואפילו בקדשי קדשים או אינו אלא
בכהנים, אמרת וכי מאין באתה, מכלל
שנאמר °ואתה ובניך אתך תשמרו את
כהונתכם לכל דבר המזבח יכול אף בשחיטה
ת"ל °ושחט את בן הבקר לפני ה' י) "והקריבו"
וגו' מקבלה ואילך =*מצות כהונה לימד על
השחיטה שכשרה בכל אדם הוא הדין דאפי'
לכתחילה נמי, ומשום "דקא בעי למיתנא
"טמאים" דלכתחילה לא גזורה שמא יגעו
בכשר} תנא "ששחטו", וטמא דיעבד שפיר

ג א מיי' פ"ד מהלכות
פסה"מ הלכה ב:
ד ב מיי' פ"ח מהלכות
פסה"מ הלכה כו:
ה ג ד מיי' שם הלכה
כד ופ"ח שם הל' ב:
ו ה מיי' שם פ"ח הלכה
כה:
ז ו מיי' פ"ב מהלכות
פסה"מ הלכה י:
ח ז מיי' פ"ח מהלכות
פסה"מ הלכה ח:
ט ח מ מיי' פ"ג מהל'
מעה"ק הלכה יח:

שיטה מקובצת

ח) אם יש דם הנפש
כו'. האי תנא אי ס"ל
דפסול עושה שריים
א"כ צריך לפרש דהוץ
למקומו לאו כמקומו
דמי ולכך יחזור הכשר
ויקבל ואי ס"ל כמקומו
דמי (אינו) צריך לפרש
[אינו] עושה שריים.
כפ"ה. ואגב חורפיה לא
דק דמאן דאית ליה לאו
במקומו דמי לא קאי
אפסול כלל כדמוכח
לעיל מיהו ודאי (כפ"ד)
[לפ"ד] כמקומו דמי
ע"כ אפסול קאי וא"ת
א"כ מאי איבעי ליה
לר"ל מר"י אי פסול
עושה שריים אי לא
והא אית ליה לר"ל
לעיל כמקומו דמי וא"כ
תפשוט מהא דפסול
אינו עושה שריים וי"ל
דאיכא למימר משום
דרוקא שנתנו למעלה
או למטה אבל אם נתנו
בהכשירו לא יחזור
הכשר ויקבל ומיהו קשה
דא"כ תפשוט דפסול
עושה שריים מרנקט
פסול [שנתן שלא
בהכשירו] משמע משום
פסול לחוד עושה שריים
לכך נ"ל כדפי' לעיל
בפ' קבלה דאי קאי
אפסול היינו אסמא
דבהא מיהא כ"ע מודו
דעושה שריים הואיל
ומרצה בצבור כראיתא
במעילה [עי' הוס' דף
כו ע"ב ד"ה סכ"ע עכ"ל]:
ט) ששחטו דיעבד:
י) והקריבו הכהנים וגו'
מקבלה ואילך מצות
כהונה: תיפוק ליה
מהיקשא דסמיכה
לשחיטה כדדריש ר"ש
בפ' הקומץ רבה וי"ל
דאי לאו דרשא דהכא
הוי ממעטינן שחיטה
נמי בכלל כהונה מדכתי'
כהונתכם ואף על גב
דאיצטרך בפ"ק דחולין
בני אהרן הכהנים לג"ש
שתהא בכהן כשר ובכלי
שרת מ"מ דריש נמי
מקבלה ואילך מצות
כהונה מהר"פ: ד)לאכול
אי לחקטיר חוץ:
ה) ראשון מפרש לה:
ו) נתנו פסול זה על גבי:
ז) סבירא ליה דפסול:
ח) שכינה אמרי':ט)לויה
קאמר דמפתח הר הבית
כו' מתנה לויה כדתניא:
י) וקתני אירע קרי
לאחד כו' והוור ויושב
אצל אחיו הכהנים וכו'
נפתחין ויוצא והולך לו:

נושאי
הגיגין
(לכתחילה)
בגיזבר)

מקנך
ב) מקורות
הסוכות
ושחלף
בלהרוגים
מדאורייתא

יח) נוטל אחא דקתני כו' תמצא העורה פריך עלה: יב) למתנה שכינה לפי: יג) שהרי היו זקוקין להוציאה אף חוץ להר הבית כו' מותר בשארי צידי העזרה כדפרישית כו' למצורע שהל שמיני שלו בערב הפסח כו' ידיו לבהונות ויקיים את שתיהן וי"ל: יד) צפון היכי שחיט בסכין: טו) דעביד סכין ארוכה מן כו' תיקשי ממצורע שיכנים כו' דהיאך יעלה לגנין ועליות אם לא דרך הר הבית: טז) משום דההיא סוגיא: יז) דמרחק דסמך ושחט נבי עולה כתיב דשעונה צפון ועלה דריש בת"כ בפ' ויקרא: יח) ה' וסמך ולא: יט) ה' דלמא שאני התם דקדושה ממורה היא חס"ד:

ורבי

דוחקין כל כך למהר והא דאמר בפרק אלו הן הנשרפין (סנהדרין דף פח:) כהן המשמש בטומאה אין בחיי הכהנים מביאין אותו לב"ד אלא מוליאין אותו חוץ לעזרה ומפלטין את מגתו בגיזרין לאו דווקא חוץ לעזרה שראל אלא אף חוץ לעזרה נשים וחוץ לחיל וכי ה"ג נמי הוי ההיא דסוטה דקתני אלא תעמוד העזרה אף חוץ לחיל להר הבית דהא מפרש טעמא התם שמא תפרוס נדה וא"ת וכיון דעבול יום מותר בשאר העזרה כדפרישית אמאי אילטריך ל למצורע בערב הפסח לדחות עשה ילך בשאר הלשכות ויכנס שם ידיו לבהונות וי"ל דלא אפשר משום דכתיב פתח אהל מועד והייט בשער נקטר שהוא מכוון כנגדו ומיהו בקדשי קדשים לא אפשר ליה לעמוד לשמוע בגידי העזרה [דשחיטתן] בצפון ולא משכחת פתח מכוון לגד הצפון כדמוכח בגמ' למ"ד מרחק לפון דפריך וליעבד בשפע ומשני הכל בכתב ולפירוש רביו תם נמי דמפרש דעזרת נשים לא גזור מ"מ למ"ד מרחק לפון יד) ושחיט בסכין ארוכה עשרים ושתים אמה ואין לחוש בכך [הא דקאמר] דשחיטה כשירה בדיעבד ושמא יגעו בבשר נקט משום קדשים קלים וה"ל אפשר היה מפרש דמשכחת לה דשחיט שמא יגעו בבשר נקטר משום מכוון כנגדו ומיהו בקדשי קדשים לא ידו ומיהו התימה בקדשים קלים שיכול לחלות בבהמה ולשחטה אבל בקדשי קדשים לא אפשר דבעינן שחיטה על יד כדאמר לעיל בפרק שני (דף כו:) אם לא נאמר דעביד טו) בסכין ארוכה מן העליה והגג עד הרלפה ולהאי פירושא לא תקשי לו מיניה ממצורע שיכנים ידיו לבהונות דרך גגין ועליות ולא אילטריך לדחות עשה דהילך יעלה לגגין דרך הר הבית והחיל* : תל"ל והקריבו מקבלה ואילך מצות כהונה· ואם תאמר תיפוק ליה מהיקשא דסמיכה ושחיטה דמה סמיכה בזרים אף שחיטה בזרים כדדרים ר"ש בים הקומץ רבה (מנחות יט:) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיטה מדכתיב תשמרו את כהונתכם דמשמע אפי' שחיטה בכלל ואע"ג דאילטריך לן לעיל בפרק (דף יג:) והקריבו בני אהרן הכהנים לגז"ש שתהא בכהן כשר ובכלי שרת מ"מ דרים מיניה שפיר מקבלה ואילך מצות כהונה· ואם תאמר תיפוק ליה מהיקשא דסמיכה ושחיטה דמה סמיכה בזרים אף שחיטה בזרים כדדרים ר"ש בים הקומץ רבה (מנחות יט:) וי"ל דאי לאו דרשא דהכא הוה ממעטינן שחיטה מדכתיב תשמרו את כהונתכם דמשמע אפי' שחיטה בכלל ואע"ג דאילטריך לן לעיל בפרק שני